ANGELOMUS LUXOVIENSIS
Salzburg, St. Peter, um 850/859 Seite 40v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

umbra quasi sub quadam se arborũ folia abscondit.
In qua uidelicet occultatione ñ se dnõ sed dnm abscon
dit sibi. Et dixit dns ad mulierẽ. quare hoc fecisti. Que
respondens, ait serpens. serpens decepit me. Similiter
et mulier culpam obliq; ad creatorem retorquere
uoluit. eo qd illic intrare serpentem pmisisset. Ecce
quiore diaboli fallentis audierat. ertis sic du pecca
tũ excusat. Et quia dõ similes esse indiuinitate nequi-
uerẽ ad erroris sui cumulũ dm sibi similẽ facere In culpa
conati sunt. Sic ergo utiam superius descripsimus dum
defendere peccatũ suũ moliunt. Uir p mulierẽ mulier
p serpentẽ auferunt qd humilitatis confessione dele
re poterant. Unde nunc usq; in usu peccantiũ igitur,
ut culpa, cũ arguit, defendatur. et unde finiri debuit
reatus, inde cumulatur. Hic notandũ est. qd omne pec
catũ quattuor modis ppetrat in corde; quattuor etiã
modis consũmatur In opere. In corde nãq; suggestione. de
lectatione consensu. et defensionis audacia ppetratur
sic hic demonstrat. fit enim suggestio p aduersariũ. de
lectatio p carnẽ. consensus p spm. Defensionis audacia
p elationẽ. culpa enim quasi re rẽ mitẽ debuit extollit
et deiciendo deuat. Sed grauius eleuando supplan
tat. Unde et illã primi hominis rectitudinẽ diabolus